

Az 5. c osztály története

A 4. c osztály 18 tanulójából mindössze 11-en maradtunk, akik az 5. c-be indultunk. Valaki másik iskolába iratkozott, és néhányan osztályt ismételtek.

Négy ismétlővel gyarapodott osztályunk, így 15-en vagyunk. A mi osztályunk egy nagyon összetartó csapat. Osztályfőnökünket, Bálint Évát nagyon szeretjük, az évnyitón virággal köszöntöttük, és megígértük, hogy méltók leszünk bizalmára, amiért minket választott osztályául.

Most november van, két és fél hónap múlt el a tanévből. Azóta sok minden történt. Október 5-én, pénteken klubdelutánt tartottunk. Osztályfőnökünk mindent megtett, hogy jól érezzük magunkat. Szüleink is besegítettek azzal, hogy finom szendvicseket és sütitet készítettek. A delután

nagyon jól sikerült, sokat játszottunk, versenyeztünk. Szeretnénk megismételni minél előbb.

Október 17-én osztálykiránduláson voltunk Tácon és Székesfehérváron. Kis csapatunkat Éva néni a vasútállomáson reggel 8 órakor indította útra pár szülő kíséretével. Feltárt római kori maradványokat és a kiállítást néztük meg. 13 óra után autóbusszal Székesfehérvárra mentünk városnézőbe. Többek között megnéztük a híres Országhalmát.

Az ilyen tanulmányi kirándulások mindig nagyon feldobják az osztály tanulóit. Hasznos tudásra tettünk szert mindnyájan. Fáradtan érkezünk haza késő delután.

Az év végéig még van jó pár hónapunk. Reméljük minden hónapra sikerül szerveznünk közös programo-

kat, ami a közösségünket még erősebbé teszi.

Bízunk benne, hogy még sok minden szépen és jóban lesz részünk.

Az 5. c osztály tanulói

Klubdelután

Székesfehérvári városnézés

Római kori maradványok Tácon

A Velencei-hegységben túráztunk

A természetjáró szakkör első túrája a Velencei-hegységbe vezetett. A szakkör két vezetője Érdi Anti bácsi és jómagam, Viki néni.

Célunk Nadap és a Meleg-hegy volt. Tárnokról vonattal indultunk, és Velence állomáson szálltunk le. Itt egy hosszú sétát tettünk a falun keresztül, mire elértük a kiválasztott turistaösvényünket.

Az útvonalunk első megállója az M7-es út fölött átvezető híd másik oldala volt. Innen gyönyörű kilátás nyílt a Velencei-tóra. Az idő is kedvezett, mert az egész tavat tisztán lehetett látni. Mikor mindenki megreggelizett, nekiveselkedtünk a hegymászásnak. Anti bácsi vezette a sort, és én húztam a lemaradókat.

Közben megfigyeltük az őszi erdő szépségeit, és a hegységet felépítő kőzeteket. Sokan gyűjtöttek kisebb kőzetdarabokat. A hegytetőn pihentünk és játszottunk egy kicsit.

A következő szakasz könnyebb volt, mivel lejtőn mentünk. Ebédelni a nadapi szintező pontnál álltunk meg. Itt sziklát lehetett mászni, amit nagyon élveztek a gyerekek.

A túra másik fele Sukoró felé folytatódott. A turistaút egy réten keresztül haladt át, ahol még egy kis gombászásra is jutott idő. Sajnos nem sok gombát találtunk. Sukorón megpihentünk, fagylaltoztunk, üdítőt ittunk. Itt már a társaság nagy része elég fáradt volt.

A túránk utolsó része ismét Velence községén át vezetett. A vonat indulásáig még volt időnk gyönyörködni a tó szépségeiben, és a partról etetni a hattyúkat. Nagyon jól éreztük magunkat, kellemesen elfáradva, sok élménnyel gazdagodva értünk haza.

Szedér Lászlóné
tanárnő